

Του Βασιλη Μανιου*

Η γεωργία, το δεύτερο αρχαιότερο επάγγελμα στον κόσμο, δυστυχώς, στη χώρα μας είχε την τύχη του πρώτου. Την ανυποληψία και την απόρριψη. Για τους περισσότερους αυτόχθονες αστούς, το επάγγελμα του γεωργού ποτέ δεν αποτελούσε τίτλο τιμής και υπόληψης. Αλλά και για τους περισσότερους αγρότες λόγω της σκληρότητάς του και της γενικής απόρριψής του, ήταν ένα «καταραμένο» επάγγελμα, αποτρέποντας τα παιδιά τους να το ακολουθήσουν.

Η αποστροφή των νέων από την ελληνική γεωργία έφθασε στο απόγειό της κατά την επίπλαστη ευμάρεια των δανεικών της τελευταίας δεκαετίας. Σε αυτό βεβαίως συντέλεσε και η συρρίκνωση και παραπέρα υποβάθμιση του ρόλου του αγροτικού τομέα στην οικονομία της χώρας όπου οδηγήθηκε, κυρίως, από το πελατειακό ψηφοθηρικό πολιτικό σύστημα των μεταπολιτευτικών χρόνων. Ο πακτωλός των χρημάτων που εισέρρευσε από την Ε.Ε και είχε σκοπό να καταστήσει ανταγωνιστική τη γεωργία μας, μέσα στην παγκοσμιοποιούμενη αγορά, διασπαθίστηκε στην άγρα ψήφων. Ο κομματικός αγροτοπατερισμός εξοστράκισε κάθε συντελεστή παραγωγής και επιδόθηκε στο κυνήγι των επιδοτήσεων ακόμη και για ίδιον όφελος. Οι εναπομείναντες μεγάλης ηλικίας αγρότες, μετατράπηκαν από συντελεστές παραγωγής πρωτογενούς πλούτου, σε φτωχομισθοσυντηρήτους θαμώνες της υπαίθρου. Η αγροτική παραγωγή της χώρας σε πολλούς κλάδους μηδενίστηκε και σε άλλους κατέστη μη ανταγωνιστική. Οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων περιορίστηκαν στο ελάχιστο και η εσωτερική αγορά σήμερα κατακλύζεται από εισαγόμενα, τα οποία, μέσα στην ασυδοσία της ελληνικής πραγματικότητας, «βαπτίζονται» ελληνικά. Για μια ακόμη φορά, στην ιστορία της χώρας, η κρίση του αγροτικού τομέα συνέβαλε τα μέγιστα στη σημερινή γενική οικονομική κρίση.

Τα τελευταία όμως δύο χρόνια, αυτή η οικονομική κρίση και η ανεργία που ακολούθησαν, σε συνδυασμό και με το γεγονός ότι η ζωή στις μεγαλουπόλεις γίνεται όλο και περισσότερο απάνθρωπη, οδήγησε πολλούς νέους να στραφούν προς την ύπαιθρο, για επαγγελματική σταδιοδρομία στη γεωργία. Αυτοί οι νέοι έχουν συνήθως μια αξιόλογη παιδεία και όπως φαίνεται μπαίνουν συνειδητά στο επάγγελμα του αγρότη επιχειρηματία. Εδώ όμως ανακύπτει ένα ερώτημα. Η πολιτεία διαθέτει την πολιτική βούληση και τον αναγκαίο σχεδιασμό και οργάνωση ώστε, εκτός από την αναγκαία οικονομική στήριξη τους, να τύχουν και της απαραίτητης γεωτεχνικής καθοδήγησης; Δυστυχώς οι αρμόδιες προς τούτο Γεωτεχνικές Υπηρεσίες και τα Ιδρύματα Αγροτικής Έρευνας, έχουν αποδιοργανωθεί και απαξιωθεί, ως μη αναγκαίοι συντελεστές, στην επιδοτούμενη και μη παραγωγική γεωργία που διαμορφώθηκε τα τελευταία 30 χρόνια. Αν λοιπόν σήμερα υπάρχει η πολιτική βούληση να ενισχυθεί και να αξιοποιηθεί η σημειούμενη στροφή προς τη γεωργία, αλλά και γενικότερα ο αγροτικός τομέας να επανακαταστεί ανταγωνιστικά παραγωγικός και αιμοδότης της ελληνικής οικονομίας, τότε επιβάλλεται: α) να επανέλθουν τα Ιδρύματα Αγροτικής Έρευνας σε ενεργό δράση, για την παραγωγή ντόπιας, φτηνής και προσαρμοσμένης στις τοπικές συνθήκες τεχνογνωσίας και τεχνολογίας και β) να ξαναζωντανέψουν οι Γεωτεχνικές Υπηρεσίες για την εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας και τη γεωτεχνική στήριξη των αγροτών. Ο ιδιωτικός γεωτεχνικός χώρος σε μια τέτοια προσπάθεια έχει τον δικό του σημαίνοντα ρόλο.

Αναγκαίες δράσεις

Σε όλη αυτή την προσπάθεια οι Γεωπονικές Σχολές των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, μπορούν και πρέπει να συμβάλλουν τα μέγιστα. Ιδιαίτερα οι Γεωπονικές Σχολές των ΤΕΙ που βρίσκονται στην περιφέρεια, εφαρμόζοντας και τη διάταξη του ιδρυτικού νόμου των ΤΕΙ, που λέει ότι θα πρέπει να αναπτύσσουν αμφίδρομη σχέση με τους οργανωμένους φορείς της τοπικής οικονομίας, επιβάλλεται να δώσουν μεγαλύτερη έμφαση στις ακόλουθες δράσεις:

- Στην ένταξη στα προγράμματά τους περισσότερων εξειδικευμένων γνώσεων για τις κύριες αγροτικές δραστηριότητες της ευρύτερης περιοχής τους.
- Στην προσέλκυση νέων, από την ευρύτερη περιοχή τους, ώστε ως γεωπόνοι στη συνέχεια να υπηρετήσουν άμεσα τον αγροτικό τομέα της περιοχής τους ή να σταδιοδρομήσουν επαγγελματικά σε αυτόν.
- Στην υλοποίηση ερευνητικών προγραμμάτων για την επίλυση τοπικών αγροτικών προβλημάτων και στην παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών όπως μελέτες, εργαστηριακές αναλύσεις, φυτοπαθολογικές διαγνώσεις κ.λπ.

Για την υλοποίηση όλων των παραπάνω πρωτίστως απαιτείται μια αξιόπιστη, ολοκληρωμένη και με αδιάλειπτη συνέχεια αγροτική πολιτική, που, μέσα στο γενικά επισφαλές φυσικό περιβάλλον της γεωργίας, θα ελαχιστοποιήσει τους υπόλοιπους κινδύνους και θα προσελκύσει το επιχειρηματικό ενδιαφέρον. Μια τέτοια εξέλιξη είναι βέβαιο ότι θα ανατάξει τον αγροτικό τομέα και θα προσελκύσει και υψηλού επιπέδου νέους για γεωπονικές σπουδές και στελέχωση στη συνέχεια των Γεωτεχνικών Υπηρεσιών. Στην

ΑΠΟΨΗ: Η ΣΤΡΟΦΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΩΠΟΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη

Δευτέρα, 13 Φεβρουάριος 2012 12:57 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 13 Φεβρουάριος 2012 15:38

περίπτωση των Γεωπονικών Σχολών των ΤΕΙ, για την υλοποίηση των όσων αναφέρθηκαν παραπάνω, επιβάλλεται η αποσαφήνιση του status των ΤΕΙ. Η άποψη της υπουργού κ. Διαμαντοπούλου, ότι τα ΤΕΙ δεν έγιναν για να κάνουν ό,τι και τα πανεπιστήμια, ασφαλώς και είναι σωστή.

Ομως θα πρέπει να αναγνωριστεί τάχιστα η ιδιαιτερότητά τους ως ΑΕΙ, όπου η θεωρητική εκπαίδευση συνδυάζεται άριστα με την εφαρμογή και οι πτυχιούχοι τους είναι άμεσης και αποτελεσματικής απόδοσης.

*Ο κ. Βασίλης Μανιός είναι Δρ Γεωπόνος, ομότιμος καθηγητής του ΤΕΙ Κρήτης.

ΠΗΓΗ: kathimerini.gr